

Λάμπραν, Σύμμικτα,
Ν. Ελληνισμ. 206. 291-292

Ἀρχελάρχης
(Μιχαήλ)

Ἐνδ' αὖτος. ἔκδιδονται ἔκ τῶν Cod. graec. I, 4, 66 τῆς Λειψίας
ἐπιμύματα ὡς Ἀθηναϊκά ἐμφανιζόμενα.

Ἦτοι : «... ἔτον στῆθεσέ ὁμοδογεῖ ἰω[άννης] δ' μαυδοάς, ὅ-
τι ἔλαβεν ἀπὸ π...θω[μᾶν] τὸν ρίζηνόν ἄσπρα ἑκατὸν ἀσ-
χρὸς οὕτω τῷ ἐχρυσέῳ ἀπὸ ἑλαιοῦ ὁμοδογεῖ δέ καὶ ὁ π[απᾶς]
θυμῶς οἱ ρίζητός ὅτι χερσοῦν πρὸς τοῖς ἡρημένας μανδράν
ἔτρα ἄσπρα ... ἡρέ Μιχαήλ (;) ὁ ἀρχελάρχης καὶ ἰερωμῆ-
μων παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν δύο μερῶν ἔγραψα τὰ ῥαῖα»

Ἡτοι εἰς τὸν Μιχαήλ Ἀρχελάρχην τούτων ἀναφέρεται τὸ ἐν ρ. 109 α ἐπιμύματι
ἡ ἐκμηθήθη ἐν κυρίῳ ὡς τὰ πάντα καλὸς Μιχαήλ ὁ ἀρχελάρχης ἐν μηνί
νοῦ (= τοῦ αὐτοῦ) εἰς τὰς ζ' ἐτ[ῶν;] λα'» Ἐπίσης ἕτερον ἡ ἐκμηθήθη ἐν
κυρίῳ ἰερεὺς ἀθανάσιος ὁ ἀρχελάρχης καὶ προσοφάτης τῶν Ἀθηναίων ἐν μηνί
τοῦ αὐτοῦ δεκά η' ἔθετο τὸ σῆμα αὐτοῦ..... τὸ ἐπινομαζόμενον μεντέλη, αἰ-
ωνία ἡ μηνίμη Ζ' ω'' (= 7000).